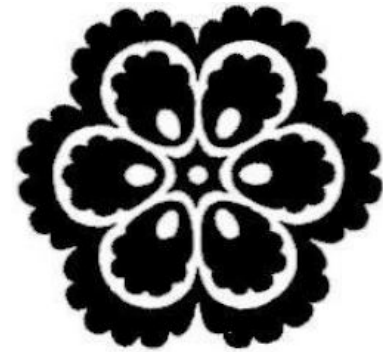

Nagyböjt IV. hete

Péntek

Bölcs 2,1a.12-22 ■ Jn 7,1-2.10.25-30

„Én ismerem őt, mert tőle vagyok, és ő küldött engem.”

Jézus kortársai úgy vélték, ismerik őt: eredetét, családját, életének folyását. Ez az ismeret azonban nem vitte közelebb őket Jézushoz, hanem éppen ellenkezőleg: megakadályozta, hogy higgyenek benne.

Az emberi megismerés az érzékelésen és az értelem tevékenységén alapul. Amikor azonban a megismerés egy személyre irányul, kevésnek bizonyul az ész és az érzékelés, valami többre is szükség van ahhoz, hogy a személyt mint személyt, és ne csak mint tárgyat ismerjük meg. A különféle tudományok, az orvostudomány, a pszichológia, az antropológia vagy a szociológia mind-mind az emberrel foglalkozik, de egyik sem az önálló, a megismételhetetlen és végtelen értékű személyt látja benne. Csak a szeretet, a megelőlegezett bizalom képes arra, hogy a személyek között a teljes megismerésre elvezessen. Éppen ezért mondhatja Jézus, hogy ő ismeri az Atyát, hiszen kettejüket a személyes szeretetnél is nagyobb, a megszemélyesült szeretet: a Szentlélek köti össze. Jézus azért jött a földre, hogy ebben az éltető, örökre szóló szeretetben részesítsen bennünket is. Ehhez azonban tudnunk kell függetlenedni előítélletté merevülő ismereteinktől, s Istent utánozva megelőlegezni szeretetünket embertársainknak.

Ez néha nem is tűnik olyan nehéznek, ha csak úgy általában gondolkodunk az emberről, aki tőlünk több ezer kilométer távolságra van, és a mindennapokban semmi dolgunk vele. Azonban mindjárt más a helyzet, ha közvetlen környezetünkben nézünk körül.

Ismered-e valóban azokat, akik körülötted élnek? Tudod-e, honnan valók? Elgondolkodtál-e már azon, hogy mindnyájan Istennek végtelenül kedves, egyedülállóan értékes és pótolhatatlan teremtményei?

Miért van az, hogy éppen azokkal, akik a legközelebb állnak hozzánk, vagyunk a leginkább szeretetlenek, mintha az ismeret és a szeretet fordított arányban állna egymással? Miért tesszük próbára szelidségüket és türelmüket, miért gúnyoljuk és bántalmazzuk őket, mintha nem testvéreik, hanem ellenségeik lennének? Ez minősíti az idegenek iránt tanúsított szeretetünket is, kimutatva róla, hogy többnyire az egész csak képmutatás. Ne mondd, hogy ismered azt, akit nem az Isten szeretetének végtelen tágasságában látsz, s ne mondd, hogy szereted, amíg bezárva tartod róla szerzett ismereteid szűkös ketrecében.

**OLVASMÁNYOK
A KÖVETKEZŐ OLDALON
TALÁLHATÓK!**

4. nagybőjti hét péntek

OLVASMÁNY a Bölcsesség könyvéből

A bölcs ember Istentől kapott feladatnakekinti az életet.

Csalfá észjárásuk miatt azt mondják egymásnak a gonoszok:

„Leselkedünk az igazra, mert terhünkre van. Szembeszáll tetteinkkel: bepanaszol bennünket törvényszegésért, és szemünkre hányja, hogy vétünk a tisztesség ellen. Dicsekszik, hogy ismeri az Istent, és Isten gyermekének mondja magát.

Vádol bennünket, amiért így gondolkodunk; még a látása is terhes nekünk, mert az életmódja elüt másokétól, és szokatlanok útjai. Hamis pénznek néz bennünket, és mint szemetet, kerüli útjainkat. Az igazak végső sorsát boldognak hirdeti, és dicsekedve atyjának nevezi az Istent.

Lássuk hát, igazak-e beszédei. Figyeljük meg, mi végre jut! Mert ha valóban igaz, hogy ő Isten gyermeke, akkor Isten megóvja őt, és kiszabadítja ellenségei kezéből.

Tegyük próbára, gúnyoljuk és bántalmazzuk őt, hogy megismerjük szelídséget, és kipróbáljuk türelmét! Ítéljük gyalázatos halálra, hiszen azt mondta: ő Isten oltalmában részesül!”

Így gondolkodnak, de tévednek, mert gonoszságuk vakká tette őket. Nem ismerik Isten titkait. Ezért sem az erény jutalmát nem remélik, sem a tiszta lelkek érdemét nem becsülik.

Ez az Isten igéje.

Bölcs 2,1a.12-22

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Az Úr közel van azokhoz, * akiknek töredelmes a szívük.** (19a. vers.)

Előénekes: Az Úr arcát a gonoszok ellen fordítja, * emléküket is eltörli a földről.

Kiáltottak az igazak, és az Úr meghallgatta őket, * és minden szorongatásból megszabadultak.

Hívek: Az Úr közel van azokhoz, * akiknek töredelmes a szívük.

E: Közel van az Úr azokhoz, kik töredelmes szívűek, * és szabadulást hoz a megtört lelkeknek.

Az igazak sokat szenvednek, * de az Úr mindig megmenti őket.

H: Az Úr közel van azokhoz, * akiknek töredelmes a szívük.

E: Megőrzi minden csontjukat, * egy sem törhet össze azokból.

Az Úr megváltja szolgálóinak lelkét, * és nem bűnhődnek, kik őbenne bíznak.

H: Az Úr közel van azokhoz, * akiknek töredelmes a szívük.

Zsolt 33,17-18.19-20.21 és 23

EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

Nemcsak kenyérrel él az ember, * hanem minden igével is, mely Isten ajkáról való. Mt 4,4b – 2. tónus.

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Jézust halálra keresik, de senki sem emel rá kezet, mert még nem jött el az ő órája.

A csodálatos kenyérszaporítást követő viták után Jézus Galileában működött. Júdeában nem akart mutatkozni, mert a zsidók az életére törtek.

Közeledett a zsidók Sábros-ünnepé. Miután rokonai elzarándokoltak az ünnepre, Jézus is fölment utánuk Jeruzsálembe, de nem nyilvánosan, hanem titokban.

Amikor a templomban tanítani kezdett, a jeruzsálemiek közül néhányan ezt kérdezték: „Nemde ő az, akit halálra keresnek: íme, nyilvánosan beszél, és nem szólnak neki semmit. Talán bizony már a vezetők is elismerik, hogy ő a Messiás? De róla tudjuk, honnan való, A Messiásról pedig, ha majd eljön, senki sem tudja, honnan való.”

Erre Jézus, aki a templomban tanított, emelt hangon odaszólt: „Ti ismertek engem, és azt is tudjátok, honnan vagyok. Én nem magamtól jöttem. Az Igaz (Isten) küldött engem, akit ti nem ismertek. Én viszont ismerem, mert tőle vagyok, és ő

küldött engem.”

Erre szerették volna Jézust elfogni, de senki sem emelt rá kezét, mert még nem jött el az ő órája.
Ezek az evangélium igéi.

Jn 7,1-2.10.25-30

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Nagyböjt köznapjaira II.

Pap: Testvéreim! Kérjük mennyei Atyánkat, hogy a nagyböjti szent időben készségesen hallgassuk az ő szavát, és azt meg is valósítsuk életünkkel!

Lektor: 1. Az evangélium világossága izzasztja ki az emberek szívéből a bűn sötétségét!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Megváltónk jósága és emberszeretete az Egyházon keresztül áradjon ki az egész világra!

Hívek: Kérünk téged...

3. Krisztus békéje szüntesse meg a népek közötti gyűlölködést és viszálykodást, hogy a nemzetek békében munkálkodhassanak!

Hívek: Kérünk téged...

4. A nagyböjti szentbeszéd szítsa fel a hívekben a bűnbánat és a megtérés kegyelmét!

Hívek: Kérünk téged...

5. A kegyelem ereje segítsen minket, hogy a kísértéseknek mindenkor ellenálljunk és a jóban állhatatosan megmaradjunk!

Hívek: Kérünk téged...

Pap: Mindenható, örök Isten, irgalom Atyja! Fordulj felénk jóságosan, amikor bűnbánattal és bizalommal közeledünk hozzád, és újítsd meg kegyelmedet népedben. Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.